

sundhedssektoren, der i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv er udsat for risiko for at blive HIV-smittet, give mulighed for at øge forholdsreglerne i de situationer, hvor der er tale om en reel mulighed for at blive smittet. Det må dog ikke føre til en svækkelse af de generelle forholdsregler, der må tage udgangspunkt i, at alle patienter er potentielle smittebærere.

Ad pkt. 2 c

De HIV-antistofpositive og AIDS-syge er i dag ligestillet med alle andre syge, når det drejer sig om det konkrete lægelige skøn over, hvornår det er berettiget at fravige tavshedspligten med hensyn til at oplyse ægtefællen om muligheden for at blive dødeligt HIV-smittet. Forslagsstillerne finder det nødvendigt i forbindelse med AIDS/HIV at pålægge den læge, der konstaterer sygdommen eller smitten, at underrette en eventuel ægtefælle eller en registreret partner herom. Ellers kan denne stå ganske uvidende om risikoen for at blive HIV-smittet og senere udvikle en sygdom med dødelig udgang.

Rent praktisk bør lægens oplysninger til den HIV-antistofpositive og AIDS-syges seksualpartner ske i et møde, hvor også den HIV-antistofpositive eller

AIDS-syge deltager. Et sådant møde vil i langt de fleste tilfælde føre til, at parterne har talt sagen igennem med hinanden, inden de mødes med lægen. Og det er så absolut den ønskeligste baggrund for mødet, der så i langt højere grad kan fokusere på, hvordan de implicerede kan leve ikke kun seksuallivet, men hverdagslivet videre med den viden, de nu har. Mødet får dermed karakter af egentlig rådgivning.

Ad pkt. 2 d

Med nærværende beslutningsforslag ønsker forslagsstillerne, at regeringen fremsætter forslag til lov om ændring af lov om borgerlig straffelov, så det direkte fremgår, at AIDS-syge og HIV-antistofpositive, der med forsæt påfører andre HIV, kan idømmes en straf i lighed med de bestemmelser, der findes i den borgerlige straffelovs § 237. Som begrundelse herfor skal anføres, at risikoen for at udvikle AIDS er nær 100 pct., når man er HIV-smittet. Da der i hvert fald i dag desværre kun er én udgang på det at være AIDS-syg, nemlig at dø, finder forslagsstillerne det helt naturligt at straffe den, der med forsæt har påført en anden HIV, efter bestemmelser svarende til § 237 i den borgerlige straffelov.